

Pujada al Bestracà o Mestracà (1044 m) on hi ha ruïnes del castell de B. i de la capella de Sant Julià. Fou pres pel cabdill remença Verntallat el 1462.

Vista panoràmica impressionant, amb el Comanegra al nord; cap a llevant, a primer terme, el coll i veïnat de Talaixà i el Ferran (991m); darrera seu, la Serra de Gitarriu; a la seva esquerra, l'altiu Basssegoda (1370 m) i, a la dreta i més lluny, la serra del Mont; a ponent, el Talló (1268 m), el Puig Du (1306 m) i, a la seva dreta, s'endevina la serra Cavallera; al sud-oest el Montmajor (1076 m), mig tapant la serra de Malforat que limita la vall de Bianya i, al lluny, el Puigsacalm (1518 m); cap el sud, endevinem el pla d'Olot, la seva zona volcànica i la vall del Fluvià.

Baixarem del Bestracà cap a Sant Andreu de B. per aconseguir el coll de Bestracà (21 km) on agafarem la pista que ens baixarà fins a Dix (a 440 m) amb un total aproximat de 24 km fets en aquesta primera part de l'itinerari.

Diumenge 21 d'octubre: Sortirem d'Oix per davant i sota el castell per seguir la riera d'Oix pel seu marge esquerra. Vista al pont medieval; al davant, el Puig Ferran, el Basssegoda i, a la dreta, Santa Bàrbara. Passarem per sota d'unes balmes, creuarem el Torrent Negre, que baixa del coll de Bestracà i veurem la gorga d'en Xicot i les basses de la font del Lexiu. La vall s'eixampla prop de l'aiguabarreig (2,5 km) de la riera d'Oix amb la de Beget, deixada el dia abans prop la Farga. Totes dues fan ara la riera d'Escales que, per engorjats difícils passa a la vall i la riera de Sant Aniol per esdevenir-hi el riu Llierca. Els veurem tots tres més tard, poc abans d'arribar a Sadernes.

A prop de l'aiguabarreig Oix-Beget (2,5 km) el camí gira a l'esquerra i insinua ja la pujada en seguir ara la riera de Baget. Veurem al seu marge esquerre el camí del Grau o Salt dels Liberals, on eren conduïts i estimbats els liberals presoners durant la carlinada. També veurem la balma dels Polvoraires. Arribats al pla de la Plantada (3 km), pollancreda amb lloc d'acampada, retrobarem el GR-11 deixat ahir al coll de Muls. El seguirem ara creuant la riera per una palanca de fusta. Pujarem després al Samsó (no ens ho havia dit!), en ruïnes, i a can Vaquer (7 km), en bon estat, fins al coll i al poble de Talaixà (9 km).

Talaixà, pràcticament abandonat, amb l'església refeta sobre la resta d'un primitiu temple romànic, i amb una sola masia habitada al seu terme (la Masó), és testimoniatge de vida en el passat, de la duresa del viure en aquestes àrees de muntanya feréstega i de l'abandó forçat, bastant recent, en bona part per manca d'unes condicions mínimes de comunicació i serveis.

Talaixà és el punt més alt d'aquest itinerari. El continuarem baixant però amb les sorpreses pròpies de camins de cingles i d'engorjats que haurem de fer fins a Sadernes. Baixarem per un camí de cigle cap a la Quera, masia important però abandonada, situada sobre penyals, i amb corts subterrànies i capella (10,4 km). Continuarem cap el Salt de la Núvia (12,5 km), bon mirador sobre la riera de Sant Aniol (els Gomarells, etc.). Hi ha una inscripció de 1862 al cingle. Es una zona on hi ha Salts amb referències diverses (Lladre, Vicari o Burro, p.ex.), que donen idea de ser un punt bò per a estimbar-s'hi (pels motius que siguin).

Continuarem pel camí penjat sobre el marge dret de la riera, aigües amunt, fins arribar a Sant Aniol d'Aguja (15,5 km).